

ת"פ 6265/05 - מדינת ישראל נגד חזקיהו קהלני - הובא

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 12-05-6265 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملה נ' קהלני(עוצר)
בפני כבוד השופט הישם ابو שחאדה

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עזה"ד של הiat
נגד
חזקיהו קהלני - הובא ע"י שב"ס
הנאשמים
ע"י עזה"ד אלון קו צר

הכרעת-דין

א. כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין ואילוים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 25.10.2011, בשעות הצהרים, בגין מעבר לטא 2 בבית הסוהר איילון (להלן: **האגף**), העלב הנואם את מيري קורנמן (להלן: **מيري**), בעת مليוי תפקיד כסוהרת בבית הסוהר איילון, בכר ש אמר לה "איפה הפרה, בואי מהרפת כבר, שמנה, את כמו כל הרוסיות זנות, חci מה יהיה לך פה, בוגדת, מי ירצה להתחנן עם בוגדת שכמוך, אני מקווה ששתפטת ידים לפניכי שנתת לי מים, מי את בכלל". באותו נסיבות, איים הנאשם על מيري בפגיעה שלא כדין בגופה בכר ש אמר לה "אני אזכיר אותך" בכונה להקניתה או להפחידה. בהמשך, תקף הנאשם את מירי בעת مليוי תפקיד כסוהרת בבית הסוהר איילון בכר שהשליך לעברה מזון ופגע בכך ידה.

ב. ראיות המאשימה למול גרטת הנאשם

3. ראיות המאשימה מתבססות על שתי עדויות מרכזיות: עדותה של מירי ועדותה של ליטל אופיר ששימשה כמפקדת האגף (להלן: **ליטל**). מטעם המאשימה העיד סוהר נסף בשם אסי מן שטען שאינו זוכר את האירוע ובכל מקרה לא היה בעודתו בכך לזרות או על האירוע נשוא כתב האישום (פרוטוקול מיום 5.4.16 עמ' 41-45). בנסיבות אלה, לעמוד להן בקצרה על עדותן של מירי וליטל ולאחר מכן לעמוד על עדותו של הנאשם.

עמוד 1

מירי העידה בהתמצית כדלקמן:

א. במועד האירוע נשוא כתב האישום מירי הייתה חילת בשירות חובה וביצעה את שירותה הצבאי בשירות בתי הסוהר (פרוטוקול מיום 28.10.15, עמ' 20 שורות 31-32, עמ' 25 ש' 3-4, עמ' 11-15).

ב. האגף כלל תאים שימושיים להחזקת אסירים ביטחוניים ותאים שימושיים להחזקת אסירים פליליים. תפקידה של מירי היה גם סוהר באגף וגם סוהר בתווך שמחוץ לאגף (פרוטוקול מיום 28.10.15, עמ' 25 שורות 3-20; ראו גם את הشرطו נ/1 שערכה מירי לגבי מבנה האגף). יודגש, שאופן הגדרתו של האגף יובהר בהרחבה במסגרת עדותה של ליטל בהמשך.

ג. הנאשם הייתה באחד התאים באגף, ביקש מMRI כס מים והוא אכן הביאה לו. לאחר מכן, ביקש ממנו מים בשנית ושוב הביאה לו. משניסתה להבהיר לו שיש לה גם דברים נוספים לבצע אמר לה "את זונה, את רוסיה זונה, את בוגדנית, את גודה, מי יגע בר, מי מסתכל עליו, אני מקווה שששתפה את הידים שלך לפני שמילאת לי את המים". בהמשך, גם אמר לה "פרה, שרמותה, זוזי הצידה" וכן "רוסיה, מי יגע בר, מי יתחליל איתך, מי יתחנן איתך, את בוגדנית, אני יסית את האנשים נגדך". בהמשך, איים עליה בכך שאמר לה שידקור אותה (פרוטוקול מיום 28.10.15 עמ' 21 שורות 3-11).

ד. הנאשם המשיך לקלל את MRI בכל פעם שחלפה באגף. כך למשל, בכל פעם שהיא רואה אותה היה מחקה קולות של פרה, וקורא לה "שרמותה, זונה" והסוחרים והאסירים שהיו באגף היו שומעים זאת. כמו כן, זרק לעברה ירקות מתוך התא, אשר חלקיים לא פגעו בה וחלקיים אחר כן פגעו בה בידה. מירי לא זכרה לומר אם אירוע הזריקה של הירקות לעברה היה בו זמנית עם האירוע המתואר בכתב האישום, או שמא, ביום אחר (פרוטוקול מיום 28.10.15 עמ' 21 שורות 15-23, עמ' 26 שורות 9-28, עמ' 28 שורות 1-30, עמ' 29 ש' 4-6; ראו גם מזכירים של MRI מיום 26.10.11 נ/2, מיום 8.11.11 נ/3, ומיום 16.11.11 נ/4).

.5. ליטל העידה בהתמצית כדלקמן:

א. במועד האירוע נשוא כתב האישום ליטל הייתה מפקחת האגף ששימש כאגף לאסירים ביטחוניים. בשנת 2012, תאים מסוימים באותו אגף, הוכשרו לשמש כתאים מיוחדים להחזקתם של אסירים פליליים שביצעו עבירות ממשמעת ואשר היה צורך בהפרדתם משאר האסירים הפליליים, וזאת מאוחר ולא היו תאין צינוק בבית הסוהר. הנאשם ביצע עבירות ממשמעת וגם פתח בשביתת רעב ולכן הוחזק בתא הפרדה באותו אגף (פרוטוקול מיום 28.10.15, עמ' 34, ש' 1, 15-17, עמ' 39, ש' 7-9).

ב. בהיותה באגף, ליטל שמעה את הנאשם מתוכח עם מיריו ובמלותיה של ליטל "אני זכרת שהו שם ויכוחים, למה היא גינה ומגינה לו אוכל ושתייה, הוא טען שבגלל שהיא רוסיה אסור לו לגעת לו באוכל כי הוא אוכל רק בד"צ והוא מזהמת לו את האוכל". ליטל הבירה שהיא שמעה באופן אישי את הנאשם אומר את הדברים האמורים למיריו (פרוטוקול מיום 28.10.15, עמ' 34 ש' 1-3, עמ' 35 ש' 29-31, עמ' 36 ש' 7-29).
ג.

כמו כן, לפי המידע שליטל קיבל ממיריו, הנאשם זרק לעברה של מיריו ירקות מתוק תאו. על כן, ליטל בדקה את סרטון מצלמות האבטחה של האגף והבחינה בו בזירה של חפצים מסוימים שלא ידועה מהותם מטאו של הנאשם לעברה של מיריו. לטענת ליטל, מתוך הסרטון לא ניתן להבחן אם החפצים שהושלכו אכן פגעו במיריו או לא, וזאת עקב כך שהרholycity של המצלמה אינה מעניקה תמונה בחדות כזו שתאפשר זיהוי של החפץ שהושלך וזיהוי של פגעה (פרוטוקול מיום 15.10.28, עמ' 34, ש' 7-10, 28-26, 8-6, עמ' 35 ש' 6-8, 23 עד עמ' 37 ש' 13, וכן עמ' 39 ש' 18-16).

ד. ליטל לא שמעה את הנאשם מאין על מיריו ((פרוטוקול מיום 15.10.28, עמ' 36, ש' 16-18, עמ' 38 ש' 10)).

6.

להלן עיקרי עדותו של הנאשם:

א. הנאשם הינו בסטטוס של אסיר ובמועד האירוע נשוא כתוב האישום החזק באחד התאים באגף. לטענתו האגף מיועד להחזקת אסירים פליליים וזאת לא באופן קבוע אלא כאגף מעבר. כמו כן, שירות בתי הסוהר החזק באגף לעיתים אסירים בטוחנים לילאה או שניים, בעוד שהאסירים הפליליים החזקקו באגף למשך חודשים או שלושה. לטענתו הנאשם, האסירים הפליליים והבטוחנים היו בתאים שונים והוא תמיד ריקם שחצצו ביניהם (פרוטוקול מיום 16.4.13, עמ' 52, ש' 27 עד עמ' 53 ש' 3, 28-26, 15-15, עמ' 54 ש' 21-21; וכן ראו שרטוט שערק הנאשם של האגף נ/7).

ב. הנאשם היה בשבית רעב ולאחר השבייה ביקש ממיריו כוס מים חמימים, והוא ענה לו שאסור לה למסור מים לאסירים. בהמשך, אסיר אחר בתא אחר באגף ביקש ממנו שתביא לו מים והוא ענה לו בקשה של אותו אסיר. בתגובה, הנאשם אמר לה שאסור לה לחת מים לאסיר אחר כפי שאמרה לו קודם לכן. מיריו ענה לו שתמסור לו כוס מים ממה שנשאר בקומוקום שבו חיממה את המים. מבחינת הנאשם הדבר לא היה יפה בעיניו, לאחר והמים היו כבר פושרים וכבר צפה האבנית שבתחתיות הקומוקום. בתגובה, הנאשם אמר לה "לכי, לך, לא רוצה ממך כלום" ו- "תעופי". ביום שלמחרת, מיריו עברה ליד תאו והנ帀 אמרה קרא לה והוא אמרה "מה". מנוקדת מבטו של הנאשם זה נשמע כמו קול של פרה ولكن ענה לה "שוקולד פרה" תוך שהוא מבהיר שהציג הוא על "פרה" ולא על "שוקולד". כמו כן, בשלב מאוחר יותר קרא לה

"שמנה" ובהמשך חל פiOS בינם. מפקחת הוגש (ליתל), ביראה עם מيري אם היא מעוניינת להתלוון נגד הנאשם ומשהשיבה בחזיב, הנאשם קרא למيري "בוגדת" כי זה בנסיבות לפiOS שהוא בינם. בנוסף, הנאשם קרא למيري "רוסיה" וזה הרגיז אותה (פרוטוקול מיום 13.4.16, עמ' 53, ש' 7-25, עמ' 54 ש' 32-22, עמ' 55, שורות 1-32; ראו גם הودעתו של הנאשם ת/1).

ג. הנאשם טען שלא איים על מيري ולא זרק לעברה דבר (פרוטוקול מיום 23.4.16, עמ' 52, ש' 24-20; וכן ראו הודעתו ת/1).

ג. טענות הנאשם

7. הנאשם העלה ארבע טענות עיקריות:

א. במישור העובדתי, הוא לא העביב, לא איים ולא תקף את מيري.

ב. לא הוכח שMRI היא "עובד ציבור" ולכן יש לזכותו משתי העבירות שכוללת בתוכן רכיב של "עובד ציבור" והן העלבת עובד ציבור ותקיפת עובד ציבור.

ג. הדברים שMRI טוענת שה הנאשם אמר לה אינם דברי "העלבה" לצורך העבירה של העלבת עובד ציבור.

ד. קיימים שני מחדלי חקירה עיקריים. ראשית, אי תפיסת סרטון האבטחה של הוגש על ידי היחידה החקורתית ואשר מתעד את השתלשלות האירוע נשוא כתוב האישום. שנית, העדר גביית עדותו של שותפו של הנאשם לתא כאשר היה בעדותו לזרות או רוסף על אופן התרחשויות האירוע. המשקל המctrבר של כל אחד מהמחדלים, אף כל אחד מהם לחוד, מוביל למסקנה שיש לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסנו לו בכתב האישום.

8. לעמוד להלן על כל אחת מהטענות הנ"ל בנפרד.

ד. הטענה שבמישור העובדתי הנאשם לא העביב, לא איים ולא תקף

9. אני מעדיף את גרסתן של מירי וליטל על פני גרסתו של הנאשם לגבי אופן השתלשלות האירוע נשוא כתוב האישום. להלן נימוקי:

א. לענין דברי העלבה: עדותה של מيري לגבי דברי העלבה שהטיח בה הנאשם נתמכים בעדותה של ליטל ששמעה את הדברים באופן אישי. כמו כן, מעדותו של הנאשם עצמו ניתן ללמוד על ראשית הودאה כי אכן קרא למيري "פרה", "שמנה", "בוגדת". כמו כן, הנאשם אישר שכינה אותה "רוסיה" במטרה להרגיזה, דבר שמחזק את עדותן של מيري וליטל שהשימוש במילה "רוסיה" נעשה מוקודת מבטו של הנאשם לצורכי הבעת זלוול וחוסר כבוד כלפי מيري.

ב. לענין דברי האיום: מيري העידה שהיא מדובר באירוע מתמשך, כאשר בכל פעם שעבירה בפרוזדור האגף ספגה פרובוקציות ומילוט גנאי מהנאשם ובשלב מסוים החל להשליך לעבירה ירకות (פרוטוקול מיום 28.10.15, עמ' 28 ש' 27, עמ' 29 ש' 5, עמ' 21 ש' 13-30). למדדה, שהעובדת שליט לא שמעה את דברי האיום שהשמי הנאם כלפי מירי, בעוד ששמעה רק את דברי העלבון, אין בה כהוא זה כדי להפחית משקל עדותה של מירי שהנאשם אכן אמר לה שידקור אותה. לפיכך, הנני קובע כמצאו עובדתי כי הנאשם אכן אמר למيري שידקור אותה.

ג. לענין מעשי התקיפה: מيري העידה שהנאשם השליך לעבירה מתוך תאזו וזאת בעת שעבירה בפרוזדור האגף שסמור לתאזו, חלקם פגעו בה וחלקו לא. ליטל העידה שצפתה בסרטון האבטחה של האגף ואכן ראתה שהיתה השלכה של חפצים בלתי מזוינים מתוך תאזו של הנאשם לעבירה של מירי בעת שעבירה באגף. לפיכך, עדותה של מירי, למעשה, גם נתמכת בעדותה של ליטל שראתה תיעוד חזותי של חלק מהאירוע המתמשך נשוא כתוב האישום. עדותה של הנאשם בנקודה זו נמצאה בלתי אמינה בעיני. יתר על כן, ליטל אף העידה שבאופן כללי מהכרותה עם הנאשם כמו שהוחזק באגף מטעמים של הפרת המשמעת של בית הסוהר, הוא נוג להשליך אוכל מתוך תאזו לעבר הפרוזדור והוימן, דבר המחזק את עדותה של מירי (פרוטוקול מיום 28.10.15, עמ' 39 ש' 5, שם נאמר על ידי ליטל לגבי הנאשם "היה משה בשגרה שזרק אוכל").

ה. הטענה שלא הוכח שMRI היא "עובדת ציבור"

10. הטענה של הנאשם שלא הוכח שMRI היא "עובדת ציבור" מתחלקת לשני חלקים:

א. ראשית, לא הוכח שMRI הייתה חיילת בשירות סדיר שקיבלה אישור כדין לבצע את שירותה הצבאי בתפקיד של סוהרת בשירות בתי הסוהר. הנאשם טוען למעשה שלא הוכחה חוקיות המינוי של MRI כחיילת וכסוהרת. מדובר בכךון עובדתי שיש להוכיחו באמצעות תעודה עובד ציבור ואשר לא הוגשה.

ב. שנייה, זאת רק אם לא מתאפשרה הטענה הראשונה, חיילים בשירות סדיר, דוגמת MRI, רשאים

לפי סעיף 24ב(א) לחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], תשמ"א-1986 (להלן: **חוק שירות ביטחון**) לבצע את שירותם הצבאי בשירות בתי הסוהר באגפים שימושיים להחזקת אסירים ביטחוניים בלבד. הצבתה של מيري באגף שיש בו גם אסירים ביטחוניים וגם אסירים פליליים כדוגמת הנאשם, מהוות חריגה מסמוכה של מيري כסוחרת, דבר שמצויה אותה מההגדרה של "עובד ציבור" לעניין הדין הפלילי.

11. אדון CUT בכל אחת מהטענות הנ"ל בנפרד.

ה.1

הטענה שלא הוכח שMRI היא חיילת בשירות סדיר ושמונתה כדין כסוחרת

12. הראייה היחידה שהוצאה בפני על ידי המאשימה ושמוכה ניתן ללמידה שבמועד האירוע נשוא כתוב האישום MRI הייתה חיילת בשירות סדיר בתפקיד סוחרת, היא העדות בעל פה של MRI. הנאשם טוען שלא די בכך והוא על המאשימה להציג תעודה עובד ציבור לתמיכת העדות זו. על כן, השאלה שיש להכריע בה היא האם די בעודתה של MRI על מנת לקבוע כמצאות עובדי לצורך ההליך הפלילי שבפני שאנן כך הם פנוי הדברים, או לא.

13. שאל השואל, האם כל אימת שמוגש כתוב אישום כנגד אדם בגין ביצוע עבירה שאחד מרכיביה הוא היותו של קרבן העבירה "עובד ציבור" יש להוכיח את מינויו של הקרבן לשורה הציבורית באמצעות תעודה עובדת ציבור. לדוגמה, האם בכל כתוב אישום שיוגש בבית משפט בגין עבירה של "תקיפת שוטר" שהיא במידה מסוימת תחנת משטרת בעת תקיפתו על ידי נאשם, על המאשימה להביא תעודה עובדת ציבור שבעוד מועד האירוע נשוא כתוב האישום, הקרבן אכן שימש בתפקיד של שוטר ומונחה לתפקיד זה כדין.

14. יובהר תחילת שמקובלת עלי טענת הנאשם שנTEL השכנוע ונטל הבאת הראיות מוטלים על כתפי המאשימה להוכיח שMRI היא עובדת ציבור, קרי חיילת בשירות סדיר ושמונתה כדין לשמש בתפקיד של סוחרת. בנוסף, מקובלת עלי גם טענתו של הנאשם שדרך המלך להוכיח טענה זו היא על ידי הבאת תעודה עובד ציבור. יחד עם זאת, בנסיבות המקירה שבפני ניתן להסתפק בעודותה של MRI לצורך הקביעה שבעוד מועד האירוע נשוא כתוב האישום היא הייתה חיילת שמילאה את תפקידה כסוחרת כדין, וזאת ממשני נימוקים עיקריים:

- א. אמינות עדותה של MRI, שעלה כבר עמדתי בפרק הקודם.
- ב. מהות המענה לכותב האישום כפי שנמסר על ידי הנאשם, וועליו יורחב הדיבור CUT.

15. סוגית המענה לכתב האישום הוסדרה בסימן ד' לפרק ה' בחוק סדר הדין הפלילי שנושא את הכותרת "פתחת המשפט". בסעיף 143(ב) נקבע שבית המשפט רשאי לנחל דין מקדמי בכתב האישום שמרתמו בירור עמדת הנאשם לעניין הודה או כפירה בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולל או מקצתן; בחינת האפשרות לצמצום המחלוקת העובדתית או המשפטית, ככלא או מקצתה; יתרו הצורך בשמייעת ראיות, כמו כן, ככל שיש לנאים טענות מקדימות כאמור בסעיף 149(1)-(10)عليו לעמוד זאת. בנוסף, לפי סעיף 152, היה ולא בוטל האישום מכוח טענה מקדמית, ישאל בית המשפט את הנאשם מה תשובהו לאישום. למעשה, שלב המענה לכתב האישום מגידר עבור המאשימה ובית המשפט את המתווה הדיני והראיתי הרלבנטי. מדובר בשלב מהותי במשפט ולא בשלב טכני פורמלי.

16. הגישה לפיה הנאשם רשאי להימנע מלחשוף את הגנתו בכך שלא יתן מענה מפורט לכתב האישום (סעיף 152(א)) איננה כזה ראה וקדש וגם היא כפופה למוגבלות ראייתית ודיניות. הנאשם שיימנע מלחת מענה לכתב האישום או לשאלות בית המשפט בעת תחילת המשפט, הדבר עשוי לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה (סעיף 152(ב)).

17. נבחן כעת את המענה של הנאשם לכתב האישום בשלבים שונים במשפט בטרם תחילת שמייעת הראיות:

א. הדיון מיום 5.1.15: בדיון זה בא כוח הנאשם הבahir שייתכן ועליה טענה נגד עצם היותה של מيري חילת בשירות סדייר וכנגד עצם חוקיות המינוי שלה כסוהרת בשירות בתי הסוהר, וזאת לאחר שגיש בקשה מתאימה לקבלת תיקה האישית של מيري ביצה"ל ובשירות בתי הסוהר (פרוט' עמ' 8 ש' 14-22). לפיכך, הדיון נדחה ליום 3.2.15 למתן מענה מפורט לכתב האישום וזאת לאחר שתוגש הבקשה לקבלת התקיק האישית של מيري ביצה"ל ובשב"ס (להלן: **הבקשה**).

ב. הדיונים מיום 23.3.15, 3.2.15 ו- 28.4.15: בדיונים אלה בא כוח הנאשם הבahir שהגיש את הבקשה (ושלא נשמעה בפנוי), ועתר לדחית הדיונים על מנת למצות את ההליכים בבקשתו וכי לאחר קבלת החומר הרלבנטי יוכל לחתם מענה מפורט לכתב האישום.

ג. הדיון מיום 17.6.15: בדיון זה ולאחר שמצו ההליכים בבקשתו, בא כוח הנאשם לא טען שהוא חולק על כך שMRI הייתה חילת בשירות חובה ושהמינוי שלה בשירות בתי הסוהר נעשה שלא בדיון או שמדובר בנזען עובדתי שטען הוכחה על ידי המאשימה. כל שנטען הוא שהעובדת MRI הוצבה לשרת באגף שבו מוחזקים אסירים פליליים כדוגמת הנאשם, אז נוכחותה באגף הייתה בחוסר סמכות וכן אין לראות בה כ- "עובדת ציבור" לעניין העברות של תקיפת עובד ציבור והעלבת עובד ציבור שיויחסו לנאים בכתב האישום.

18. בנסיבות אלה, לאחר שמצו ההליכים בבקשתו ולאור המענה המפורט לכתב האישום שנמסר לבית

המשפט ביום 17.6.15, הרושם שהתקבל הוא של הנאשם אין כל טענה כנגדו חוקיות מינוחה של מריichi'ת וכסורה. והוא אומר, נוצר הרושם שטענתו של הנאשם מצטמצמת לכך שהצבתה באגף שהוא שונם אסירים פליליים הייתה שלא כדין ובשל כך בלבד נשללה הגדרתה כעובדת ציבור.

19. בשלב היסכומיים בעל פה, באט כוח המאשימה בבקשתה להגיש, ובמילוייתה, "אסמכתא לתקפידה של המתלוונת באותו אגף" ואשר עליה מתווך ההליכים בבקשתה (פרוט' מיום 13.4.16, עמ' 57, ש' 24-25) ובא כוח הנאשם התנגד להגשת ראיות חדשות מטעם המאשימה בשלב היסכומיים ולאחר מכן שכל הצדדים הכריזו "אלו עד". בהמשך, במסגרת סיכון ההגנה, הועלתה ראשונה הטענה שלא הוגשה תעודה עובד ציבור מטעם המאשימה שמקורה ניתן ללמידה כי מרי הייתה אכן סורה בשירות סדי'ר ושמונתה לשמש כסורה בשירות בתי הסוהר (פרו' מיום 13.4.16, עמ' 60, ש' 18-8).

20. אמנם בשלב היסכומיים אינו השלב שבו הצדדים מביאים ראיות לאחר שהכריזו "אלו עד", אלא במקרים חריגים. יחד עם זאת, במקרה דנן, הנאשם הגיע בקשה לקבלת ראיות בנוגע חוקיות מינוחה של מריichi'ת בשירות סדי'ר וכסורה בשירות בתי הסוהר ובמקרה המפורט בכתב האישום בדיון מיום 17.6.15, לא טען כנגד חוקיות המינוח. בסביבות אלה, התביר הצורך בהמאשימה תביא ראיות להוכחת חוקיות המינוח של מריichi'ת בשירות חובה וכסורה. בבקשתה של המאשימה להבאת ראיות בעניין זה בשלב היסכומיים, בנסיבות שנוצרו, היא מעבר לנדרש. כמו כן, התנגדותו של הנאשם בשלב היסכומיים, שהמאשימה תביא ראיות בעניין, כמוوة כדווקנות הנהוגה בכלל "משחק אשקוקי", ובנバイ בעניין זה את דבריו של כבוד הנשיא השופט זמורה ב- ע"פ 1/48 סילוסטר נ' היועץ המשפטי לממשלה ישראל פ"ד א, 5, 18 (1948):

"פרוצידורה פלילתית טובה צריכה בודאי לתת לנאים את מלאה ההגנה, כדי למניע עינויים דין, אבל הדיון הפלילי אינו צריך לקבל צורת משחק אשקוקי שבו מהלך אחד בלתי נכון קובע את גורל המשחק. תפקיד הדיון הפלילי - להוציא כאור משפט. מוטב אומנם שעשרה רשיעים יצאו זכאים משצדיך אחד יצא חייב, אבל במה דברים אמרו? כשהשאלה היא הוכחה האשמה ולא כשכתב מדבר על ליקויים טכניים בכתב האשמה וכדומה. על שאלות מןין זה לא יכול הכלל של הנאה מהספק."

הטענה כי מריichi'ת הוצאה באגף שיש בו אסירים פליליים

21. מסקבعتי כי הוכחה שמריichi'ת היא חיילת בשירות סדי'ר ומונתה בדיון לשמש כסורה בבית סוהר, הרי שמדובר ב-"עובדת ציבור". כתעת יש לדון בטענה של הנאשם שעצם קיומם של אסירים פליליים באגף עושה את מילוי תפקידה של מריichi'ת מסמכות שביעתיה היא לא תחשב כ- "עובדת ציבור" לעניין העבירות של תקיפות עובד ציבור והעלבת עובד ציבור שייחסו לנאים בכתב האישום.

22. בטרם שадון בטענה הנזכרת לעיל, יובהר שמדובר עלי טענתה של ליטל, וזאת מעצם תפוקידה כמפקדת האגף, כי האגף מוגדר כאגף שמיועד להחזקתם של אסירים ביטחוניים ושהוכשרו בו תאים מסוימים להחזקתם של אסירים פליליים באמצעותו נגendsם להחזקתם בהפרדה משאר אוכלוסיית האסירים הפליליים. טענתו של הנאשם שמדובר באגף פלילי שבו הוחזקו אסירים ביטחוניים באופן זמני, לא הוכחה ובכל מקרה תיאורה של ליטל לאגף לא הופך.

23. סעיף 24ב(א) לחוק שירות בטחון קובע כדלקמן:

"שר הביטחון, בהסכמה אשר לבטחון הפנים, רשאי להורות בכך כי יוצאה צבא שנמצא כשר לשירות והוא באחד הגילאים ממשמונה עשרה עד עשרים ותשע, שירות **bihidot shel shirوت בתי הסוהר שתפקידן הוא אבטחה** של בתיה סוהר המשמשים להחזקת אסירים ביטחוניים בלבד או של אגפים בבתי הסוהר המשמשים להחזקת אסירים ביטחוניים בלבד, ולצורך **בטחתם** של אסירים כאמור ולויום וכן ביחידות אחרת של שירות בתי הסוהר בתפקידים של שירותו מנהלה הנוגעים לארגון כוח אדם וטיפול בפרט שיינטנו רק ליווצאי צבא שהוצב לשרת בשירות בתי הסוהר, שר הביטחון קבע בכך (בסעיף זה - **יחידות ביטחונית בשירות בתי הסוהר**)."

(ההדגשה לא במקור)

24. סעיף 24ב(א) לחוק שירות בטחון קובע שחייב יושב בתוכו "יחידות" שתפקידן לאבטח אסירים ביטחוניים ולויום. ודוק, לא נאמר בחוק שהשירות צריך שיעשה ב-"אגף" מסוים בתוכו בית הסוהר הביטוי "יחידות" משמעו קובוצה של סוחרים שתפקידם הוא אבטחה ולוי של אסירים ביטחוניים. במקרה שבפני, לא הוועתה כל טענה שMRI לא שירתה ביחידות הרלבנטיות. כמו כן, מעצם העובדה שבאגף היו אסירים ביטחוניים והוא הוצאה בו לאבטחתם ולויום, הרי שפעלה במסגרת סמכותה.

25. העובדה שבאותו אגף היו גם אסירים פליליים איננה מענינה של MRI ואיננה נוגעת לאופן ביצוע תפקידיה, כי מילא היא לא הייתה אחראית על אבטחתם ולויום של אסירים פליליים ולכן לא חרגה מסמכותה. יתר על כן, MRI לא ביצעה כל פעולה אבטחה או לוי כלפי הנאשם שהוגדר כאסיר פלילי. בפועל, הנאשם הוא זה שפנה אליה באופן יומי ובקיש שתבייא לו מים. ההיענות לבקשת זו על ידי MRI אינה פעולה "בטחה" או "לוי". בהמשך, הנאשם החל לקלל אותה ולאיים עליה ואף לזרוק ירకות לעברה מתוך תאו. בשום שלב MRI לא חרגה מסמכותה ולא איבדה את מעמדה כעובדת ציבור.

26. **מעבר לנדרש**, כפי שסביר בהרחבה בהמשך, אין כל מניעה חוקית להחזקתם של אסירים פליליים וביטחוניים באותו אגף. רוצה לומר, עצם הצבתו של הנאשם, בהיותו אסיר ממשוג כאסיר פלילי בתוכו תא באגף שמיועד להחזקת אסירים ביטחוניים, איננה מהו הῆרעה של הוראת חוק כלשהי. הדבר רק

מחזיק את מסקנתיו שעצם נוכחותה של מרי באגף, שמדובר כางף בטעוני שהו בו תאים שבו הוחזקו אסירים פליליים, איננה מהוות הפרה של סעיף 24ב(א) לחוק שרות בטעון.

.27. לפי סעיף 24ב(א) לחוק שרות בטעון שר הביטחון רשאי לתת צו כנגד חיל ואשר לפיו אותו חיל יעשה את שירותו הצבאי במסגרת שירות בתי הסוהר באחת מהחלופות הבאות:

א. שירות ביחידות של שירות בתי הסוהר שתפקידן הוא אבטחה של בתי סוהר המשמשים להחזקת אסירים ביטחוניים בלבד ולצורך אבטחתם של אסירים כאמור ולויום.

ב. שירות ביחידות של שירות בתי הסוהר שתפקידן הוא אבטחה של אגפים בבתי הסוהר המשמשים להחזקת אסירים ביטחוניים בלבד ולצורך אבטחתם של אסירים כאמור ולויום.

ג. שירות ביחידות אחראות של שירות בתי הסוהר בתפקידים של שירותי מנהלה הנוגעים לארגון כוח אדם וטיפול בפרט, שיינתנו רק לחילים שהוצבו לשרת שירות בתי הסוהר.

.28. החלופה הראשונה, עניינה "בתי סוהר המשמשים להחזקת אסירים ביטחוניים בלבד" ובעוד שהחלופה השנייה עניינה "אגפים בבתי הסוהר המשמשים להחזקת אסירים ביטחוניים בלבד". החלופה הראשונה הוספה לחוק שירות ביטחון בשנת 2005 ובעוד שהחלופה השנייה נוספה רק בשנת 2009 וזאת בעקבות הצעת חוק שירות ביטחון (הוראת שעה) (הצבת יוצאי צבא בשירות בתי הסוהר) (תיקון מס' 3), התשס"ט - 2009 (הצעות חוק הממשלה 428, י"ח בא'יר התשס"ט, 12.5.2009, עמ' 315). בדברי ההסבר נאמרו הדברים הבאים:

"היעגון בחוק של הצבת יוצאי צבא בשירות בתי הסוהר כאמור, נעשה בעקבות סיכום בין משרד הביטחון וצבא הגנה לישראל לבין המשרד לביטחון הפנים ושירות בתי הסוהר ולפיו העברה האחריות למכלול הטיפול באסירים הביטחוניים מיד' צבא הגנה לישראל לידי שירות בתי הסוהר, לפיכך הצורך בתגובה כוח האדם לשם אבטחת האסירים הביטחוניים מקבל משנה תוקף".

יתר על כן, בהמשך דברי ההסבר להצעת החוק נאמרו הדברים הבאים:

"קיים מוגבלת הצבתם של יוצאי צבא בשירות בתי הסוהר לבתי סוהר המשמשים להחזקת אסירים ביטחוניים בלבד. נוכח העובדה כי אסירים ביטחוניים רבים מוחזקים בבתי סוהר רגילים, שבם מוחזקים גם אסירים פליליים, ביקש שירות בתי הסוהר להסיר את המוגבלת האמורה. לפיכך מוצע לתקן את סעיף 24ב לחוק

כך שההצהה המבוקשת תתאפשר בלבד שיווצאי צבא שיוצבו בבתי סוהר כאמור ייעסקו רק באגפים שבהם מוחזקים אסירים ביטחוניים (**כך שלא ישמשו בתפקידים הקשורים להחזקת אסירים פליליים**)."

(ההדגשה לא במקור)

.29. בפסקה נקבע כי הסיווג של אסיר כ-"אסיר פלילי" או כ-"אסיר ביטחוני" הוא סיווג מנהלי פנימי של שירות בתי הסוהר (רע"ב 6797 מדינת ישראל נ' אלראזק [פורסם ב公报] (2.11.03) פסקה 10 לפסק דין של כבוד השופט גורניס (כתוארו דאז)).

.30. כמו כן, אין כל הוראה בחוק שיש חובה להחזיק אסירים שסווגו במשור המנהלי כאסירים ביטחוניים בבתי סוהר נפרדים שייחדו להם, כפי שאין אישור בחוק להחזקתם באותו בית סוהר שבו מוחזקים אסירים פליליים. ואם לא די בכך, אין כל אישור בחוק להחזקת אסירים ביטחוניים ואסירים פליליים באותו אגף. כמו כן, אין הוראה בחוק שמנדרה מה יחשב כ- "างף" בתחום בית סוהר.

.31. בפקודת נציבות בתי הסוהר שמספרה 03.02.00 בעניין "כללים ביחס לאסירים פליליים" נקבעו הדברים הבאים: אסירים ששפוטים בגין עבירות נגד בטחון המדינה קיימים לגבייהם סיכון לבטחון המדינה ולסדר ולמשמעות ומכאן גם הצורך בהחזקתם ב- "אגפים נפרדים" (סעיף 1(ב) לפקודת). עם זאת, במקרים מסוימים ניתן לאשר כליאתו של אסיר בטחוני שלא בנפרד מאסירים פליליים בכפוף לאישור גורמי הבטחון (סעיף 1(ג) לפקודת). למדרך, שההחלטה בדבר החזקתם של אסירים בטחוניים בנפרד מאסירים פליליים היא החלטה בעלת օפי מנהלי מובהק שנייה לשנותה ולא נובעת מההוראה בלשון החוק, כמו כמו ההחלטה המנהלית בדבר אופן סיווגו של אסיר, כאסיר בטחוני או פלילי.

.32. בנוסף לכך, סעיף 19א לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] תשל"ב - 1971 (להלן: "פקודת בתי הסוהר"), מגדר "אסיר בהפרדה" בהאי לישנא:

"אסיר בהפרדה - אסיר המוחזק בנפרד מכל האסירים באחד מלאה-

(1) בתא כשהוא לבד;

(2) בתא עם אסיר או אסירים אחרים, גם לגבייהם יש צורך בהחזקת ההפרדה."

.33. כמו כן, סעיף 19ב לפקודת בתי הסוהר קובע שניתן להחזק אסיר בהפרדה אם ההפרדה נדרשת, לאחד מלאה: בטחון המדינה, בטחון בית הסוהר, מניעת פגעה ממשית במשמעות ובאורח החיים התקין של בית הסוהר, מניעת עבירות אלימות או עבירה של עסקת סמים. ודוק, הלין המשמעות של החזקתם

אסיר בהפרדה, ממשמעו החזקתו ב- "תא" כשהוא בלבד או עם אסירים אחרים שיש להחזיקם בהפרדה. לא נאמר שהחזקקה בהפרדה תיעשה בתוך "אגף" מסוים אלא בתוך "תא".

.34. לsicom, המצב המשפטי הוא כדלקמן:

א. אין כל איסור בחוק להחזקת אסירים שסוגו כאסירים ביטחוניים באותו בית סוהר ואף באותן אגף שבו מוחזקים אסירים פליליים.

ב. אין כל איסור בחוק להחזקת אסיר בהפרדה, כאמור מושמעת, באגף שהוגדר כאגף להחזקתם של אסירים שימושיים לשונה מהקטגוריה שעליה הוא נמנה. לשון אחר, אין כל מניעה להחזקיק אסיר שסוגו במישור המנהלי כאסיר פלילי בתוך תא שהוגדר כתא הפרדה בתוך אגף שבו מוחזקים אסירים ביטחוניים. וכך גם להיפר, היינו, אין כל מנעה להחזקיק אסיר שסוגו במישור המנהלי כאסיר ביטחוני, בתוך תא שהוגדר כתא הפרדה בתוך אגף שבו מוחזקים אסירים פליליים.

.35. לעניינו, לא נפל כל פגם בהחלטה של הגורמים המוסמכים בכלא איילון בהחזקתו של הנאשם בתוך תא הפרדה, וזאת כאמור מושמעת כמובןו, כאשר אותו תא מצוי בתוך אגף שהוגדר כאגף להחזקתם של אסירים ביטחוניים.

.36. כתע נחזר לשאלת המרכזית שיש להסביר עליה והוא האם הצבתה של מרי באגף שבו מוחזקים אסירים פליליים בהפרדה בשל עבירות מושמעת שביצעו, כדוגמת הנאשם, מהוות הפרה של סעיף 24ב(א) לחוק שירות ביטחון לפיו ניתן להציב חיל ביחידות של שירות בתי הסוהר שתפקידן הוא אבטחה של "אגפים" בבתי הסוהר, המשמשים להחזקת אסירים ביטחוניים בלבד. לדעתך יש להסביר על כך בשילוב.

.37. בפסקה נקבע שהיקף תחולתו של המונח "עובד" משתנה בהתאם להקשר הסטטוטורי, כך שאדם עשוי להיראות כ- "עובד מדינה" לעניין דיני הנזיקין אך לא לעניין דיני העבודה (ע"א 502/78 מדינת ישראל נ' ניסים פ"ד לה (4) 758 (1981)).

.38. ב- רע"פ 229/12 צבי כהן נ' מדינת ישראל [פורסמו בנבז] (16.10.12) הועלתה הטענה שמתנדב במשטרה, זאת בשונה ובמבחן משוטר מן המניין, אינו "עובד ציבור" לעניין העבירה של העלבת עובד ציבור. כב' השופט ג'ובראן קבע שהמלחים "מושחתן וילך מפגר" שנאמרו על ידי המערער למתנדב במשטרה אינם בוגדר "העלבה" לצורך העבירה של העלבת עובד ציבור ולכן זיכה את המערער מן העבירה האמורה תוך קביעה שככל התיתר הצורך לדון בשאלת האם מתנדב במשטרה הוא בוגדר "עובד ציבור". כב' השופט ברק ארץ, שהסכמה עם פסק דיןו של כב' השופט ג'ובראן, קבעה שמאפית חשיבותה של השאלה המשפטית האמורה החלטה לדון לגופו של עניין בטענה שהעלבה המערער כי

מתנדב במשטרת איננו "עובד ציבור". לאחר בחינת הערך המוגן בעבירה של העלבת עובד ציבור ואת תפקידיו השיטור שਮוענקים למתנדבים במשטרת, קבעה שמתנדבים במשטרת הם אכן עובדי ציבור. כב' השופט דנציגר הסכים עם פסק דין של כב' השופט ג'ובראן ועם קביעותיה של כב' השופט ברק ארץ. בפסקה 16 לחוות דעתה של כב' השופט ברק ארץ, נאמרו הדברים הבאים:

"פרשנות מצמצמת במשפט הפלילי אינה צריכה להוביל ל吐וצאות חסרות תכלית, כמו למשל במקרה שבו שני שוטרים עומדים זה לצד זה - האחד מתנדב, שבו ניתן לכוארו לעולוב עד בלי די, והשני שוטר "אמיתי" שבו אין לפגוע. ההגנה הרואה על חופש הביטוי צריכה להיות מבוססת, אפוא, על תיחום ראוי של סוגים הביטויים שעליהם תחול העבירה, ולא עלشرط מלאכותי של תחום הגבול בין מי שעובדים שכם בשכם."

39. הדברים הנזכרים לעיל הם טובים ונכונים גם לעניינו. לא יעלה על הדעת שסוחר "ריגל" שנמצא באגף לשירותים ביטחוניים, יהיה מוגן מפני עלבוניותם של אסירים פליליים שהוחזקו באותו אגף בתא הפרדה כסנקציה משמעתית, ולעומתו, סוהר אחר שהינו חייל בשירות סדיר, כדוגמתה של מירין, שמשרת עמו שכם בשכם, ניתן לעולוב בו עד בלי די, וזאת מאחר ונשללה הגדרתו - "עובד ציבור". דברים אלה מקבלים משנה תוקף לאור היעדר קיומה של מניעה חוקית להחזקת אסירים פליליים בתוך אגף של אסירים ביטחוניים.

40. מתן פרשנות מצמצמת ודוקנית לביטוי "אגפים בבתי הסוהר המשמשים להחזקת אסירים ביטחוניים בלבד" שבסעיף 24ב(א) לחוק שירות בטחון, כך שחיללים שהוצבו כסוחרים בשירות בית הסוהר, יוחרגו מתוך תחולתה של הגדירה "עובד ציבור" שבסעיף 34 כד לחוק העונשין (ולפיכך גם לעניין העבירה של תקופת עובד ציבור ו- העלבת עובד ציבור), וזאת כל אימת שיימצאו בסביבתם של אסירים פליליים, תפגע בתכליתו של סעיף 24ב(א) לחוק שירות בטחון. יש לתת לביטוי האמור פרשנות תכליתית. חזקה על החוק שרצה לתת לחיללים שמנעו לשמש כסוחרים בשירות בית הסוהר את אותה הגנה שמעונקת לסוחרים רגילים, הינו, תקופת תיראה כעבירה חמורה יותר מתקיפה רגילה של אדם שאינו עובד ציבור וכן העלבתם במסגרת מילוי תפקידם תיראה כעבירה פלילית ולא כהתנהגות בלתי רואיה בלבד שלצדיה אין כל סנקציה עונשית.

41. קבלת טענתו של הנאשם שמיiri אינה עובדת ציבור, קרי צבינה כסוחרת מתבטל ברגע שהוא נמצא במצבו של אסיר פלילי, שוללת מניה וביה לא רק את האפשרות להעמיד לדין פלילי אסיר פלילי שמעלייב אותה במסגרת מילוי תפקידיה, אלא גם שוללת את האפשרות להעמידו לדין משמעתי בשל ביצוע העבירה המשמעתית של העלבת סוחר. יוזכר, שתקנה 18 לתקנות בית הסוהר תש"ח 1978 קובעת כי: "הסדר והמשמעות יקיים בבית הסוהר בקפדותה תוך תשומת לב לקיום הביטחון ושגרת חיים תקינה". יתר על כן, בסעיף 56, סעיפים קטנים 29, 34, 35, 36 ו-41, לפקודת בית הסוהר (נוסח חדש) תש"ב - 1971 נקבע שאסיר שמתנהג בחוסר נימוס כלפי סוחר, מקלל, מתנהג בצורה גסה, משתמש בלשון גסה או מעלה, מבצע "עבירה בית סוחר".

.42. יתר על כן, סעיף 24(ב) לחוק שירות בטחון קובע שדין של יוצא צבא (חיל) המשרת בשירות בתפקידו "כדין סוהר בכל הנוגע לסמכויותיו וחובתו, לרבות כלlei המשמעת". במלחמות אחרות, קבלת טענתו של הנאשם שמיiri איננה עובדת ציבור, קרי איננה סוהר, וזאת רק מעצם כך שבנסיבותיה יש אסירים פליליים, לעומת זאת בנסיבות סעיף 24(ב) לחוק שירות בטחון וולולה להביא לאנדרלמוסיה בבית הסוהר ואבדן שליטה על אוכלוסיית האסירים וכך בית המשפט לא יתן את ידו.

.43. לסיכום, הנסי קובע שנוכחותה של מيري בתוכה האגן, וזאת גם אם הוא בו אסירים פליליים בתאי הפרדה מטעמי משמעת, איןנה חריגה מסמכות, לא על ידי שירות בתי הסוהר, לא על ידי צבא הגנה לישראל וגם לא על ידי מيري. לפיכך, הנסי קובע שבמהלך כל האירוע נשוא כתוב האישום, מيري הייתה עובדת ציבור וזאת לעניין העבירות של תקיפות עובדת ציבור והעלבת עובד ציבור שייחסו לנאות כתוב האישום.

האם "העלבות" מקיימים את העבירה של העלבת עובד ציבור

.44. לאחר שקבעתי שהנסי מעדי את גרסתה של מيري על פני גרסתו של הנאשם, לרבות לגבי מהות הדברים שנאמרו לה, אדון כעת בשאלת האם דבריו אלה הינם בגדר "העלבה" לעניין העבירה של העלבת עובד ציבור.

.45. אביא בשנית את גרסתה של מيري לגבי הדברים שנאמרו לה על ידי הנאשם: "את זונה, את רוסיה זונה, את בוגדנית, את גיהה, מי יגע בר, מי מסתכל עלייך, אני מקווה ששתפתי את הידים שלך לפני שמילאת לי את המים". בהמשך, גם אמר לה "פרה, שרמוטה, זוזי הצידה" וכן "רוסיה, מי יגע בר, מי יתחיל איתך, מי יתחנן איתך, את בוגדנית, אני יסית את האנשים נגדך".

.46. סעיף 288 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 קובע כדלקמן :

"המעלב בתנועות, במלחמים או במלחמות, עובד הציבור, או דין או פקיד של בית דין דתי או חבר ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה תשכ"ט - 1968, כשהם ממלאים תפקידם או בנסיבות למילוי תפקידם, דין - מסר ששה חדשים".

.47. היסודות של העבירה של העלבת עובד ציבור נוטחו בהרחבה ב- דנ"פ 08/2011 **אונגרפלד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (להלן: **אונגרפלד**), שנitin בהרכבת מורחב של תשעה שופטים. המערער הציבור כרצה מול תחנת משטרת חדרה שבה נכתב "צריך לפטר את א.א. [שםו של אחד שוטרים בתחנה] בגלל שיטוף פועלה עם ערביים כלפי אלה שהتلוננו נגדם. משטרת לא צריכה תפוחים רקובים". דעת הרוב החליטה להרשיעו בעבירה של העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

.48. בפסק דין אונגרפלד נקבע שיש לבחון את האלמנט הדומיננטי בדברים שנאמרו. אם האלמנט הדומיננטי הוא ביקורת כלפי השלטון או עובד הציבור הקפ' תיטה להגן על חופש הביטוי. לעומת זאת אם האלמנט הדומיננטי הוא ביזוי והשפעה לשם הקפ' תיטה לראות בדברים או בנסיבות עבירה פלילית. כללות, חרפות וגידופים אינם תורמים תרומה מהותית להגשה המטרות העומדות בהגנה על חופש הביטוי של האזרח. עובד ציבור לא יכול לשמש כ-"שქ חבותות" שהאזור יפרק עליו את תשכולו או עצמו על ידי אמרות או מעשים שהינם מבזים ומשפילים (ראו : פסקאות 32 - 34 לפסק דין של כבוד השופט ריבליון). כמו כן, נקבע כי פגעה בלבת כבודו של עובד ציבור ובלבת כבודה של המערכת שאורה הוא משרת הינה מסוג העניינים שבהם נוצר סוף הסיבות של עובד הציבור והמעשה הופך למעשה פלילי (פסקאות 25 - 27 לפסק דין של כבוד השופט פרוקצ'יה).

.49. בפסקה של בית המשפט העליון שניתנה לאחר הלכת אונגרפלד נבחנו ביטויים שונים שהושמעו כלפי עובדי ציבור, תוך בחינה האם הם מקיימים את העבירה של "העלבת עובד ציבור". להלן דוגמאות:

א. ע"פ 4792/11 אורון כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.2.12) פסקה 17 לפסק דין של כבוד השופט ג'יבראן, נקבע שאםירה לשוטרת "זונה, בת זונה ושרמותה" ולשוטר "כל המשטרה מניאק, אתה-Nazi וכל המשטרה נאצים" מקיימת את העבירה של העלבת עובד ציבור. כמו כן, נדחתה טענתו של המערער לפיה יש לזכותו מאחר ודברים נאמרו בדיינה דרייתהא.

ב. רע"פ 8062/13 אלכס ברזק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.4.14) פסקה 10 להחלטתו של כבוד השופט מלצר, נקבע שאםירה לשוטרים שעיצרו את המבוקש "בני זנות, מניאקים, מזדיינים מתחת" מקיימת את העבירה של העלבת עובד ציבור.

ג. ע"פ 333/10 סרנקו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.10.10) פסקה 8 לפסק דין של כבוד השופט הנדל נאמר שכינויו של שוטרת כ-"שרמותה" ו- "זנות", מקיימת את העבירה של העלבת עובד ציבור.

ד. רע"פ 7544/12 פלונית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.1.13) נקבע שאםירה "בוגד" לקצין בצה"ל מקיימת את העבירה של העלבת עובד ציבור ובعود שהביטויים הבאים "רשע" "מפלצת" ו-"אדם חסר לב" לאוטו קצין אינם מקיימים את העבירה של העלבת עובד ציבור.

ה. רע"פ 5579/10 קרייה נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.08.2010). במקרים זה המבוקש הורשע, בין השאר, בביצוע העלבת של עובד ציבור בכך שאמר לשוטר "אתה-Nazi פלאשמוראה", "מה עליית מאטיפיה בשבייל לגרש יהודים", "אתה גוי", ואמר לשוטרים אחרים שהיו באותו מקום "אתם לא יהודים ואל תתפללו אותם יותר". בנוסף, הצדיע לאחד השוטרים במועל

יד אמר לו "נאציך", "זה לא הבית שלך", "אתה נאציך ואתה פלאשמוריה", "תתביש לך להיותפה ותחזר לאתיופיה כי אין לך מה לעשות בה". ההליכים בעניינו של המבקש הסתיימו ללא הרעה בבית משפט השלום. המדינה הגישה ערעור על אי ההרשה לבית משפט המחויז והערעור התקבל והמבקש הורשע. בבקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה. כמו כן, כבוד השופט ג'ובראן ציין בהחלטתו את הדברים הבאים:

"אחר קראית דברים אלו יש לשוב ולהזכיר כי הדעת אינה סובלת שימוש בביטויים כה נלוים, גזעניים ומעוררי חיללה כנגד שוטרי מדינת ישראל, אשר עושים את עבודתם באמנה למען שמירת הסדר הציבורי וביטחון הציבורית ואף מסכנים את חייהם בשל כך. איני יודע מאיין לך המבקש את החזפה ואת עוזת המצח להתנהג בדרך כזו לשוטרים במהלך מילוי תפקידם. דבריו אינם מהווים רק פגיעה קשה בשוטרים עצם שנמצאים שם כדי להבטיח את ביטחוננו, אלא יש שם פגיעה קשה ביותר בשלטון החוק ובמדינה כולה, כפי שציין בימ"ש המחויז".

ו. ע"פ (מחוזי ירושלים) 30674-11-13, **מדינת ישראל נ' אוסטרובסקי** [פורסם בנוב]

(26.12.13). במקרה זה המשיב זוכה ע"י ימ"ש השלום בירושלים מביצוע עבירה של העלבת עובד ציבור. במקרה זה, המשיב יחד עם אחרים התאספו במקום שהוכרז כשלוח צבאי סגור. קצין משטרה ניגש למשיב ולזרים ובקיש מהם לעזוב את התפנות. המשיב,

שהחזיק בכלב, הוסיף ואמר לקצין המשטרה כי כלבו "לא ילכין המגעיל", ועוד אמר, "אפס מסריך, דרוזי, גוי". בימ"ש השלום בירושלים קבע את שינוי בבשרו

שהדברים האמורים אינם בגדר "העלבה" לעניין העבירה של עובד ציבור לפי הלכת אונגרפלד. המדינה הגישה ערעור לבימ"ש המחויז בירושלים ואשר התקבל והמשיב הורשע בדיון.

כמו כן, ככל הנוגע לכינוי של אותו קצין כ-"drozui, goy", נאמרו הדברים הבאים בפסקה 10:

"השאלה אינה אםאמת נכון הדבר שקצין המשטרה הוא בן העדה הדרוזית, הוא מילא אינו יהודי, אלא שיבוצה של עובדה זו בתוך מותיר כל ספק בדבר כלל הדברים שהטיח בו המשיב והמשתמע מכך, באופן שאין ממנו שואב הקצין את מקור סמכותיו".

היותם דברים הפוגעים בגרעין המוסרי. ערכי

כמו כן, בפסקה 12 לפסק הדין של בית משפט המחויז נאמרו הדברים הבאים:

"עוד סבירים אנו, כי דברים אלה מהווים פגעה ברמת ועדאות קרובה ביכולת התפקיד של הקצין, הן בעומדו מול המשיב וחבריו, והן בעומדו מול השוטרים הכהופים לו. יש בדברים מסוים בזיה עמוק ופגיעה עצם היותו אדם, בעצם הלגיטימציה של היותו כבן לעדיה הדרוזית, קצין בקרב קציני משטרת ישראל".

וכן בהמשך בפסקה 12 נאמר:

"ואילו בענייננו המדבר במילים שימושותן האחת גזעית, הנוגעת באופן ספציפי לשינויו האתני של הקצין וטור "יחס תכונות גופניות דוחות לאו" קצין באותו הקשר האתני. זו ליבת כבodo של אדם באשר הוא אדם...".

.50. במקורה שבפני, כינויו של מيري ע"י הנאשם כ-"זונה", "שרמוטה", "פרה" וכן "רוסיה זונה", "בוגדנית", "גיה", "מי יגע בר", "מי יתחtan איתך", הינם בגדר קלילות וחרפנות שפוגעות באופן קשה בלבית כבודהcadom וכעובדת ציבור. מילים אלו, באופן ברור פוגעות בתפקידו של מيري כעובדת ציבור, לאחר תכליתן היא לערער את סמכותה באגף שבו שירתה, הן בפני האסירים האחרים באגף והן בפני הקולגות שלה בתחום שירות בית הסוהר. מדובר בביטויים שנכללים בגרעין הקשה של העבירה של העלבת של עובד ציבור. כינויו של מيري ע"י הנאשם כ-"רוסיה" "גיה" "מי יתחtan איתך", וזאת בתחום הקונטקט טכני של מכלול התבטאויותו והתנהגותו של הנאשם כלפיה, מזכירים את דבריו של בית משפט המחויז בירושלים כפי שהובאו לעיל בעניין **אוסטרובסקי** לגבי כינוי של קצין משטרת כ-"דרוזי" ו-"גוי", וגם בעניין **קריה** לגבי כינוי של שוטר "פלaszmoreh" ו-"גוי".

.51. בנסיבות אלה הנני קובע כי הנאשם ביצע את העבירה של העלבת עובד ציבור.

הטענה בדבר מחדלי חקירה

.52. הנאשם טען כי אי חקירותו של שותפו לתא במועד האירוע נשוא כתוב האישום וכן העדר תפיסת סרטון האבטחה, וזאת לא כל שכן לאחר שנצפה ע"י ליטל, מהווים מחדלי חקירה מהותיים שמצוידים את זכויותו של הנאשם מעבירות שייחסו לו בכתב האישום. טענה זאת דינה להידוחת. להלן נימוקי:

א. הלכה פסוקה היא שהמאמינה אינה חייבת להביא במסגרת ההליך הפלילי את הראייה המקסימלית האפשרית לצורך הרשותו של הנאשם ועליו לבחון כל מקרה לגופו, מה המשקל שיש לתמת למחדל, לא רק שהוא עומד כשלעצמו, אלא גם ברأית מכלול הראות. נפקותו של המחדל תלואה בתשתיית הראייתית שהניחה הتبיעה ובפסקות שאותם מעורר הנאשם. (ע"פ 5386/05 **אלחורי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.5.2006), בפסקה 2(2) לפסק דין של כבוד השופט רובינשטיין כתוארו דאז).

ב. בפסקה ניתן למצוא מספר דוגמאות שבהן העדר תפיסה של סרטונים מتوزע מצלמות אבטחה שמתעדות את המתרחש במקומות קרות הערירה, לא הכירע את הCPF לזכותו של הנאשם ולמרות המחדל ההרשעה המשיכה לעמוד בעינה וזאת לאור קיומן של ראיות מפלילות אחרות. (ראו למשל, רע"פ 4310/13 **שדה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (27.8.13), פסקה 9 להחלטתו של כבוד השופט מלצר; רע"פ 8529/11 **אטקישייב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (24.5.2012), בפסקה 8 לפס"ד של כבוד השופט הנדל; רע"פ 11/11 9536 **סרו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (16.9.2014), פסקה 63 לפס"ד של כבוד השופט סולברג).

ג. בנסיבות שפני, ההרשעה מתבססת על מהיינות עדותם של מيري וליטל, כאשר שתי עדויות אלו תומכות אחת בראיותה. ראיות אלה די בהן בכדי להביא להרשותו של הנאשם.

ד. יתר על כן, מעודתה של ליטל, עליה שמצפיה שערכה בסרטון האבטחה הייתה זריקה של חפצים בלתי מזוינים מتوزע התא של הנאשם לכיוונה של מيري. במקרים אחרים, קיים ספק אם סרטון האבטחה היה בו בכדי להועיל לנאנם וזאת גם אם היה מובא לבית המשפט.

ה. כמו כן, לעניין העדר חוקיותו של שותפו של הנאשם לתא, שבו הוחזק באגף, יש לציין שגם בהודעתו של הנאשם בחקירה וגם בעדותו בבית המשפט לא נאמר על ידו שאותו שותף לתא היה מעיד באופן שהוא ממש את גרסתו של הנאשם דווקא. בנוסף, הנאשם גם לא הוכיח שאכן היה עימיו אדם כלשהו בתא במועד האירוע נשוא כתוב האישום וטענה זו הועלתה על ידו בצורה כללית. יזכיר גם שהנאשם לא ביקש לזמןנו בדרך כלשהי עד מטעמו.

ט. סוף דבר

53. לאור כל האמור לעיל, הנני מרושע את הנאשם בביבוען של העבירות הבאות: העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין, תקיפות עובד ציבור לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ו, 10 Mai 2016, במעמד הצדדים.